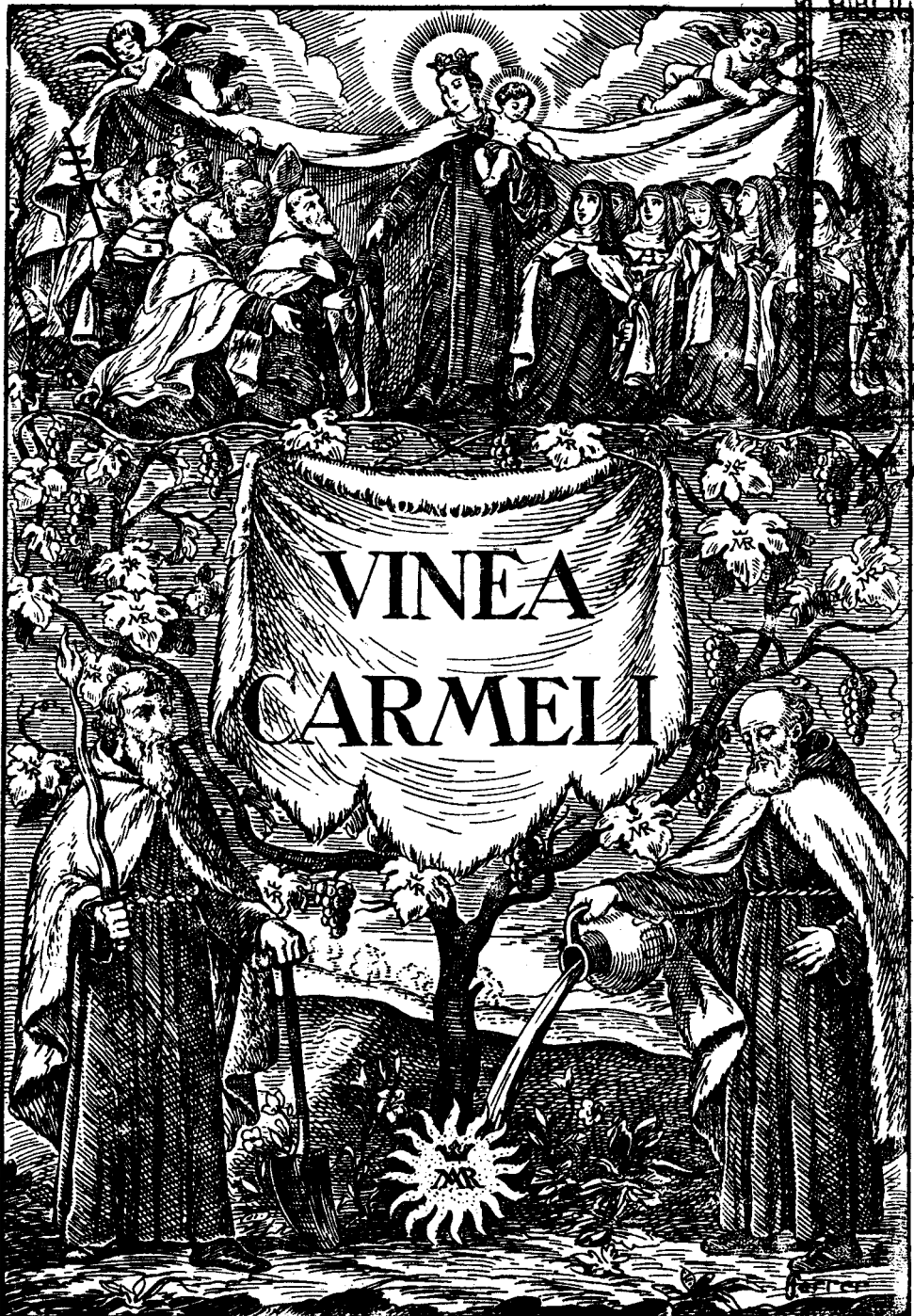
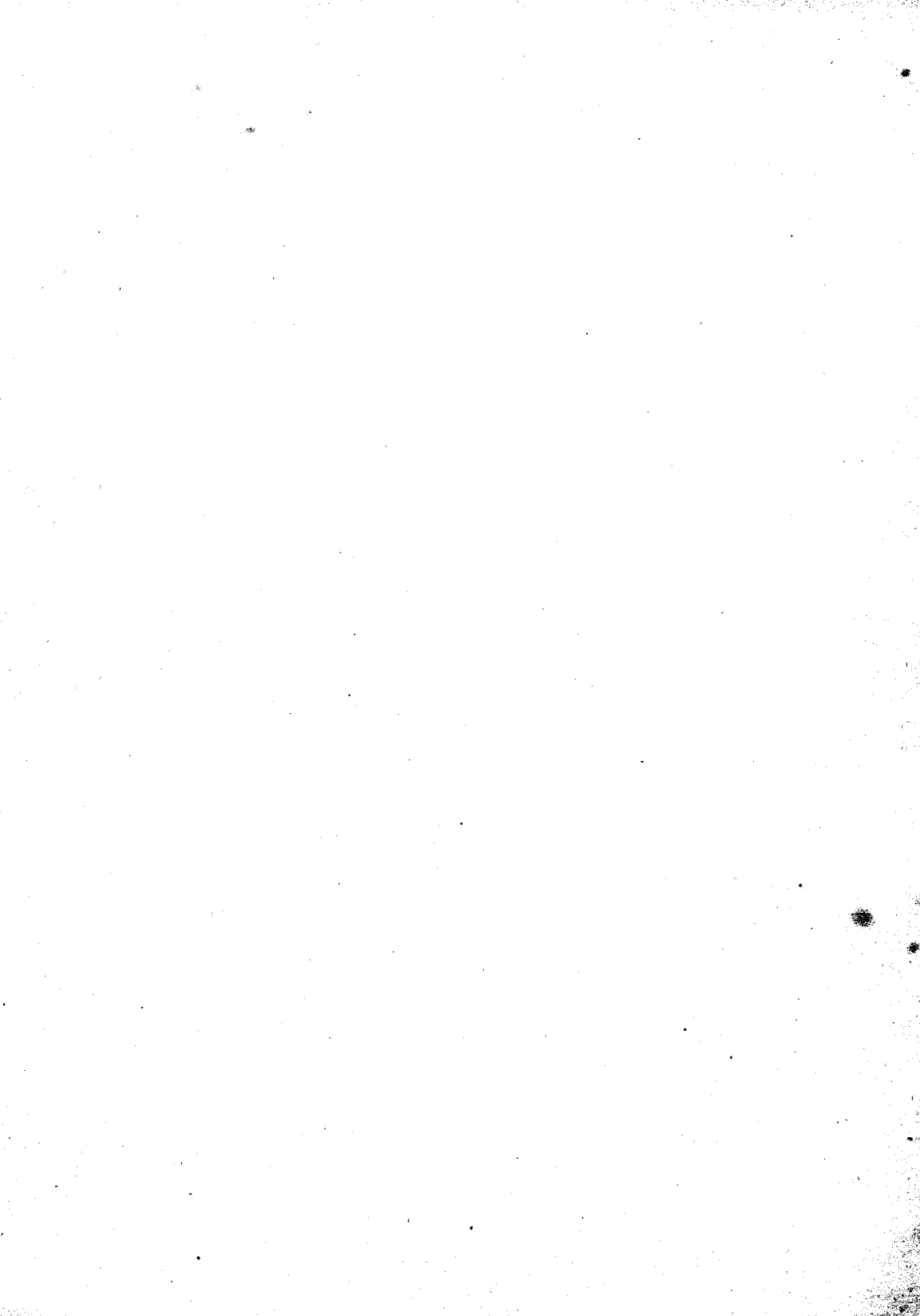

BIBLIOTECA
ICA
OT

17929.

VINEA CARMELI

Portantveu
de les Joventuts Escolars Carmelitanes
del Comissariat de Catalunya

ANY II

SETEMBRE I OCTUBRE

NÚM. 11

LOT

N° 17929.

ROSA ESFULLADA

*Patint del cor suspira Teresina,
del jardí del Carmel rosa fragant;
fer sonriure Jesús, ço la fascina,
als seus peus esfullar-se és son encant*

*Si ella es complau en ésser sa joguina
en jugar-hi es complau Jesús, i tant,
que els pètals tots de flor tant peregrina
un a un, sonrient li va arrancant....*

*Era ahir que Teresa es decandia
tot anyorant Jesús, però, del dia
que Ell l'hagué trasplantat al nou jardí,*

*l'esguard torna a la terra bondadosa,
i l'esfullar-se de nou, d'aquella rosa
en pluja es tradueix, caient aet.*

Fra Pau M.ª CASADEVALL

El Dolcíssim nom de Maria

Maria és el resum, podem dir, de tots els misteris de la nostra sacrosanta religió referents a la nostra justificació; puix essent Ella la mare del Verb del Pare fet home, qui realitzà tots i cada u d'aquests misteris, és el principi i la causa, en certa manera, de tots ells: perquè si Jesucrist, que és el seu Fill, realitzà tots aquests misteris, Ella que és la seva mare, amb el sí que donà en l'Encarnació del mateix Verb, almenys va consentir i va conformar-se en ésser mare del Redemptor, i com Ella ja sabia per l'escriptura del V. T. que el Mesies Redemptor havia de néixer d'una Verge i que havia de patir i morir, per entrar així gloriós a la patria del seu Pare, per això mateix amb el *fiat* donat a l'Angel S. Gabriel, acceptava i en certa manera es feia la causa de que el Fill de Déu operés els misteris en mig dels homes per la salvació dels mateixos homes: I per aixó, amb la seva propia operació, com diu el Card. Caietà, arribà a tocar els confins de la Divinitat. I així com nosaltres per mitjà del Verb encarnat coneixem més i més la Divinitat, així també per mitjà de Maria, coneixem més i més el Verb Encarnat i amb Ell tots els misteris per Ell operats; i així podem dir que Maria és el resum de tots els misteris realitzats per Jesús en mig dels homes.

Per aquesta raó, la Verge Maria, adquiria un títol, pel qual s'enlairava sobre totes les demás criatures. Ara bé, Déu Nostre Senyor a tots els homes que s'ha escollit per a una gran missió en aquesta terra, els hi ha conferit un nom apropiat als seus altíssims designis com podríem veure en els grans patriarques del V. T. Abraham, Jacob, Elias etc.; dons Maria que era predestinada *Ante omnem creaturam* per a ésser mare de Déu, havia de tenir un nom escaient per a aital dignitat; puix essent els noms, com diu Aristòtil, els signes del intel·lecte, havia Déu de posar-li un nom que fos sobre tot nom, després del nom del seu dilectíssim Fill. I aquest nom que, com diu S. Bernat, és alegria per al cor, mel per la boca i melodia suavíssima per a l'oïda el dolcíssim nom de Maria. I per a dir que aquest nom no fou inventat per les creatures no cal cercat una inspiració aliena a Déu, (per mitjà dels seus àngels o d'altres criatures) sinó que es suficient d'admetre que l'Espe-

rit Sant mogué dels seus pares llur propi instint natural per a escollir aquest nom sobre tot altre nom i així molt bé podem aplicar a Maria les paraules de Isaïes "Dominus ab utero vocavit me; de ventre matris meae recordatus est nominis mei" .(Is. cap. XLIX v. 1).

I quin significat tindrà aquest nom dolcíssim de Maria?. De les 50 interpretacions diverses d'aquest Nom com diu el Ilm. Dr. Gornà els que contenen major nombre de vots entre els exegetes són en primer terme: *Domina* o Senyora nom donat per Joan Damascè S. Epifani i S. Beda el Venerable en quan que havia d'ésser la Senyora i Reina de totes les coses que estan sota el poder del seu fill; *Deus ex genere meo* o Mare de Déu, donat per S. Ambrós. perquè certament fou Mare de Déu. *Stella Maris* llum o estel del mar, aplicat per S. Bernat i S. Tomàs, fundat aquest en la descripció de S. Joan en l'Apocalipsis el qual va veure una senyal gran en el cel i una dona vestida del sol, la lluna sota els seus peus i a el seu cap una corona de dotze estrelles, i d'aquí la deprecació de l'Església "*Ave Maris Stella*", puix Ella és la llum que ens guia per els camins tenebrosos d'aquest món, i la porta del paradís per a els que vulguin entrar-hi. I finalment *mare amarum*, aplicat per S. Jeroni i que és el nom que ha tingut més acceptació entre els exegetes que han estudiat etimològicament aquest nom amb detenció; podent-li així aplicar molt bé alló del llibre de Rut I. "No em digueu *Noemí* (això és graciosa) sinó digue me *Mara* (amarga) perquè el Tctpoderós m'ha reblert de gran amargura," (Rut, I. 20.) I amb tota veritat pot Maria aplicar-se millor que la mateixa Noemí, aquest passatge de les Lletres Santes, puix més que cap altre criatura fou reblerta d'amargor, i per això és nomenada Regina dels Màrtirs.

Qualsevol d'aquestes interpretacions que volguem donar-li al dolcíssim nom de Maria, podem veure el gran significat i la gran transcendència que té Maria per a nosaltres, perquè essent Mare de Déu, és nostra i així no se li podrà aplicar altre nom amb tanta propietat com el de Maria Nom veritablement transcendental en quan el significat, però més transcendental encara, si hi cap, en quan a la eficàcia. Doncs essent, com hem dit, un nom que no fou inventat pels homes, sinó portat del cel deu tenir una eficàcia quasi infinita; podent-li així aplicar alló que Jesús deia de la virtut del seu Nom per aquells que en Ell creguessin: *In nomine meo doemonia ejicient, linguis loquentur novis etc.* Molt bé ho saben tots els Sants que han estat devots d'una manera especial de Maria. Molt bé també ho sabem nosaltres carmelites, els bens espirituals i materials que hem obtingut per la intercessió de Maria, puix tota la grandesa del nostre ordre des de que fou instituit fins ara, ens és vinguda de Maria i per això ens anomenem amb tota raó, fills predilectes de Maria Mare de Déu.

FRA EUFROSI M.ª RAGA

Sol, solet...

El sol, que a l'estiu és maleït pels joves i pels vells, quan ve l'hivern és cercat d'ells mateixos, ja que l'invoquen tot posant-se al recés dels seus raigs benefactors.

Quan ja s'atansa l'hivern tothom s'abriga, puix el fred es fa sentir, i és que el sol no escalfa tant; amb tot arreu es sent el ressó del cant aquell que entona la mainada pel carrer:

*Sol solet
vina'm a veure, vina'm a veure,
sol, solet
vina'm a veure que tinc fred.*

Els vells tremolosos estan en ses llars escalfant-se amb una mica de foc, tristos, pensatius i en mig de la fressa dels pocs caixals que els queden, fan sonar la mateixa cançó:

*Sol, solet...
vina'm a veure que tinc fred.*

Els joves no treballen perquè tot està humit de la rosada que cau per la nit, esperen el sol que els ajudi a passar el fred de peus i amb això s'els escapa l'invocació al sol:

*Sol solet...
vina'm a veure que tinc fred.*

Els ocells tremolosos busquen refugi per a calentar-se, i volen i revolen sens parar, i fatigats es deixen caure per terra amb xisclets esgarrifosos per a que els homes tiguin compassió d'ells, però no és així, i es queden a terra sense poder volar clamant amb un piulet:

*Sol, solet...
vina'm a veure que tinc fred.*

Però després de tanta frisança un raig de sol els il·lumina a tots i al cap de poca estona homes, animals i plantes s'alcen de cop... però ja passat el sol arreu es sent el mateix murmuri:

*Sol, solet...
vina'm a veure que tinc fred.*

MIQUEL BASSAGANYES

L'Orde del Carme a Catalunya

EL CONVENT DE PERPINYÀ

Daxàrem ja assentat, en l'article anterior, que el primer convent dels Carmelites a la nostra Península fou a Perelada; el qual en diguérem ja el que hi havia sobre la seva data i circumstàncies de la seva fundació.

Endinsant-nos més en la qüestió, troben que probablement a Perelada seguí el Convent de Perpinyà, del qual no en sabem gairebé res. No he pas pogut trobar la data de la fundació d'aquest Convent, i solament sé que fou el bressol d'homes il·lustres en ciència i en santetat, glòria del Carme Català, essent el cap d'ells el cèlebre Giu Terrena, qui fou General de l'Ordre, Bisbe de Mallorca i d'Elna; Doctor de la Universitat de París, Conseller de Jaume I el Conqueridor, i famosíssim escriptor. Darrera seu n'eixeren d'aquell convent, el P. Joan Campolonjo, Bisbe de Cerdanya; el P. Josep Estruc, autor del "Himne català", el P. Geroni d'Ocon, Bisbe, i confessor del Papa Benet XIII; el P. Pere Rimes i el P. Francesc Espinet.

D'aquest últim, el P. Espinet, en conta el P. Williers una anècdota curiosíssima; diu que una vegada, anant cap a Roma, l'assaltaren uns lladres, que li demanaren els *quartos*; ell respongué que no en portava pas, però els lladregots no s'el volgueren creure, i li feren dir qui era, d'on venia, on anava, quins negocis portava, etc... etc..., i ell respongué que era un frare del convent del Carme de Perpinyà i que anava cap a Roma; però ells no el volgueren pas creure. Aleshores un dels malfactors crida als seus companys apart i els diu: Jo he sentit a dir que tots els frares del convent del Carme de Perpinyà, quan beuen agafen el got amb les dues mans; fem la prova amb aquest i sabrem si ens engalipa o no. Dit i fet; fan la prova, li ofereixen un got d'aigua, i el bon frare tot donantels-hi les gràcies, l'agafa amb les dues mans, i... xarrup xarrup, se l'enguleix. Això li valgué la llibertat.

Aquest Convent de Perpinyà, més tard fou separat de la Província Catalana i unit a la Província de Tolosa. Això ha motivat el que no tinguem mes dates referents a aquest Convent.

FRA B. FANTI M.ª BASSOLS

FULGORS MODERNS DE SANTEDAT

Fra Joan Soreth Bruner

mort en olor de santedat a Straubing (Baviera) 3 de juny de 1901

El servent de Déu fra Joan Soreth Brunner O. Carm. veié la llum el 2 d'octubre de 1842 a Oberhaid (Baviera). Els seus pares de condició humil però piadosos, l'educaren en la pietat i sant temor de Déu.

Als onze anys entrà d'aprenent de sastre, el qual ofici exercità fins a la seva entrada en l'Ordre del Carme el 5 de Març de 1883.

Si en el món havia menat una vida verament cristiana, en el claustre visqué de sant. En el llibre d'òbits del convent, hom escrigué aquestes memorables paraules: «Fra Joan Brunner ha estat un model de perfecció religiosa».

Des del primer dia de la seva entrada visqué totalment per a Déu. Es guià sempre per la sentència de Sant Lluís Gonçaga: «De què m'aprofitarà això per a l'eternitat?».

De si mateix escriu: «He entrat en el claustre per tal de salvar la meua ànima i la de molts altres i per tal d'ajudar a les ànimes del purgatori»; i totes les seves forces consumí en l'execució d'aquest propòsit. Els religiosos que el tractaren testifiquen que mai no mancà a la caritat.

En la meditació i oració interior, era un Mestre. Un Pare Jesuïta que li examinà la vida d'oració, digué que difícilment hauria trobat cap home d'una contemplació tan elevada.

La Sda. Escriptura era la sorgent d'on prenia la força per a menar una vida tan santa. Amb la Passió del Salvador i amb la seva Sm. Mare l'unia un amor pregon.

Llegim a la Sda. Escriptura: «Aquest és l'amic dels germans, el que molt prega per al poble tota la Ciutat Santa». Tals paraules es poden aplicar plenament a fra Joan. La seva vida en el claustre fou tota una oració continuada. Les necessitats de l'Església de l'Ordre, del món sencer, les sentia com a seves. A quantes persones haurà fet bé amb la preguera, només ho sabrem a l'altra vida.

En un seu llibre de notes trovem aquest pensament: «Deu Nostre Senyor ens amaga el moment de la mort, per tal que hi pensem tots els moments de la nostra vida». Fidel a aquest principi cada dia es preparava a ben morir. Quan li tocà l'hora, entregà la seva ànima totalment abandonat a la voluntat de Déu. Fou el 3 de juny de 1901.

Poc abans havia dit aquestes notables paraules: Per a regrejar Déu com cal de la immensa gràcia de la vocació, tota la eternitat és massa curta. Ara el seu cos reposa en la cripta de l'església del carme a Straubing esperant la benaurada resurrecció.

NOTICIARI

VISITA CANÒNICA.—Amb comanament del Rm. P. General, feu la visita canònica a la nostra comunitat, el M. R. P. B. M.ª Xiberta, Assistent General; s'obrí la qual, amb les cerimònies, el dia 26 de Juliol clausurant-se el dia següent després d'una interessant i conceptuosa plàtica molt adient a les necessitats de la comunitat.

NOU POSTULANT.— El dia 4 de setembre arribà de Barcelona, on rebé l'hàbit de mans del M. R. P. Comissari amb el nom de Fra Joan de la Creu, el postulant Genís Garres; que nostra Sma. Mare li dongui la perseverància en el nou estat tant generosament pres.

COMIATS.— El dia 16 d'agost sortí d'ací, per a embarcar-se a Barcelona en direcció a les nostres missions del Brasil, el P. Pius Nierga, al qual de sitgem una felicitat i un fructuós apostolat en aquelles terres d'ultramar.

El dia 5 d'octubre sortí cap a Barcelona, acompanyat del excondeixple el P. Eduard M.ª Serrano, qui feia cap a Tarrega deputat professor de filosofia, el M. R. P. Frederic M.ª Costa, del qual des del dia 22 de Juliol que veníem fruit de la seva amable companyia; desitgem que pugui tornar aviat.

EXERCICIS ESPIRITUALS I INAGURACIÓ DEL CURS—Enfortits els nostres esperits amb els Sants Exercicis els quals férem amb plàtiques del nostre M. R. P. Xiberta, el dia 4 d'octubre, inagurarem el nou any escolar, previ el jurament de fe de par dels professors.

DE BARCELONA — Del dia 30 de

Juliol al 3 d'agost sota la presidència del M. R. P. B. Fanti M.ª Xiberta, es celebrà, per voluntat expressa del Rm. P. General, una reunió extraordinària amb assistència del nostre M. R. P. Elias M.ª Cendra, Comissari General; Definidors: R. P. Joaquim M.ª Codinach i R. P. Carmel Estorch; Priors: de Barcelona, R. P. Gabriel M.ª Codony; d'Olot, R. P. Ferran M.ª Llovera; de Tarrega, R. Pare Angel M.ª Prat i de Tarrassa, R. P. Josep M.ª Casulà; Secretari i Econem del Comissariat, R. P. Agustí M.ª Forcadell, i Secretari de la Reunió, P. Lluís M.ª Codinach; en la qual, a més d'ésser confirmats tots en els seus càrrecs respectius, es prengueren importants acords, els quals han de contribuir en gran manera al millorament i bon encarrilament del comissariat.

Del nostre Col·legi Marià

INGRÉS DE TRES MARIANS.— Els dies 13 i 16 d'agost i el 1 de Setembre ingresaren en la nostra companyia a ésser fills de Maria Nostra Mare, els nostres gemanets següents: el primer Salvador Bayarri Ramón, el segon Benet Miralles Borràs, el tercer Joan Grau Soler; són: els dos primers de Barcelona, i el tercer de Bayoles.

El dia 26 d'agost el Rvd. P. Mestre B. F. M.ª Bassols, ens feu començar pintar tota la mariana, la qual ha resultat molt esplèdida.

El dia 1 de Setembre cap a dos quarts de quatre de la tarda, amb l'assistència del Rvd. P. Mestre i tots els marians, és feu l'anomenació de la junta que ha de regir la fulla del *Banc Espiritual*, essent els elegits els següents: *Director* Joan Coldecarrera, *Secretari* Josep Jordana, *Tresorer* Angel Valls, quins acceptaren els càrrecs molt gustosos.

§ El dia mateix, després de les eleccions anàrem a veure una comèdia en el Casal Marià d'Olot, anomenada la *Mort de l'escolà* de la qual quedàrem molt satisfets.

El dia 8 de Setembre a les 8 de la nit vestiren l'habit de terciari els marians: Angel Valls, Francesc Salvia, Miquel Bassaganyas, Joan Coldecarrera, Josep Jordana, Benet Miralles, Salvador Bayarri, Josep M.ª Torres, Lluís Torres i Gabriel Guarch, quins el vestiren amb molta alegria.

§ El dia 9 de Setembre reunits tots 22 marians junt amb el Rvd. P. Mestre, en el saló d'estudis feren l'elecció del «cronista» essent elegit Joan Coldecarrera, qui acceptà el càrrec gustosament.

§ El dia 13 de setembre sortit del port de Barcelona per embarcar-se cap a l'Amèrica el nostre estimat exmestre Rvd. P. Pius M.ª Nierga, començàrem com li havíem promès, la novena a nostra germaneta Sta. Teresina de Jesús Infant, a fi de que tingués un bon viatge, i com a patrona de les missions li consedis les gràcies d'ésser un bon missioner i que tingués un llarc i felix apostolat.

§ El dia 17 de setembre, dimarts, anàrem de camp a Sta. Pau; l'hora que ens vam alçar fou a les quatre, i fetes en l'altar del Sagrari les nostres obligacions, sortirem del convent, i a les vuit ja estàvem a la casa, on passàrem el dia; de seguida esmerçàrem i en acabat férem dos grups, uns anaren a correr per la muntanya i els altres a jugar a pilota.

A les dotze en punt dinàrem, i amb gust puix el dinar resultà prou bo, alguns per a peir-lo millor anaren a correr per aquelles muntanyes altre cop. Després d'haber berenat que eren cap a les quatre ens despedirem molt agraïts d'aquella bona gent, i anàrem tot seguit a veure el poble. Vam resar el Rosari i una estació al SS. en l'església parroquial la qual ens agradà moltíssim, igualment que la plaça que té al davant, la qual és voltada d'arcs, uns romans i altres gètics; després de vist el poble, fent el mateix camí que a l'èxida retornàrem al convent, en vam arribar, cansats ja, a les 8 del vespre.

§ Els dies 28, 29, 30 de setembre i 1 d'octubre férem els exercicis espirituals, els quals els dirigí el nostre M.R. P. Xiberta, començant el curs el dia 2.

TRENCACLOSQUES

SOLUCIONS AL NÚMERO 10: A la Xarada: *Olot*; al Geroglific; *Sortint de la clòs-ca*; a l'endevinalla; *El sol*.

SOLUCIONAREN: *Xarada*, Josep Jordana; *Endevinalla*, Pere Jou.

ENDEVINALLA

Sustituir els puns per lletres, de manera canviant la segona (vocal) per cada una de les vocals, resultí: 1. Teixit metàlic, 2. Orador espanyol, 3. Mesura itinerària, 4. En el pa 5. Gorg.

DELACEDETE